

Tato neděle je tou poslední z těch, které patří k onomu období, jemuž se v církvi říká advent. A tak jsme vlastně na konci úseku, který nás měl k něčemu přivést. A proto je na místě otázka, co bylo obsahem, náplní dnů, které této neděli předcházely a zda – li nějakým způsobem ovlivnily čas, který nám byl v našich životech na této Zemi svěřen, darován. – Jistě jsme již pořídili nejrůznější znamení naší náklonnosti vůči těm druhým, tzv. dárečky. A dodejme na okraj, že při nich není rozhodujícím údajem hodnota finanční / cena /.- Nepochybně jsme již sestavili a vypravili nejrůznější „ soubory slov a vět “, ze kterých se jejich příjemci mají o nás něco dozvědět a být tak ujištěni, že se naše srdce nevzdálila, nezlostojněla.- A v běhu jsou i nejrůznější „ zpříjemňovací akce “ v našich domovech, i to vnější přeci o něčem vypovídá.

Je tu ovšem ještě rovina jiná – ta, které bible říká „ duše “ a která má v „ resortu “ náš vztah k Bohu. Tvrdím, že kdybychom ji pominuli, pak se „ ony dny “, které jsou v našich pomůckách pro „ zacházení s časem “ vyznačeny červeně, přeženou a po nich zase „ naskočí “ čísla černá, tzv. všednodenní, která spojujeme s mnohými škarohlídkými představami.

Proto chceme naslouchat svědectví jednoho z tzv. dopisů církvím, jež jsou začleněny do novozákonního spisu, jež je nadepsán Zjevení Janovi.

Maloasijské město Laodicea ležící v západní části tohoto poloostrova patřilo k těm, kterým se a kde se dobře dařilo. Bylo to důležité obchodní středisko tamní oblasti. Měly zde sídlo významné banky. Právě odtud pocházely žádané a dobře se prodávající textilní výrobky. Začalo se tu rozvíjet to, co by se dalo označit jako lékařská fakulta. Stručně a zřetelně pověděno – Laodicea byla dobrou adresou.

Jenže je tato adresa dobrá i po stránce vnitřní, obsahové ? Zřejmě nikoliv, protože „ jsi ubohý, bédný, nuzný, slepý a nahý “ /v.17 /, což je nepochybně stav, který nelze přejít jenom mávnutím ruky. A dost možná, že ono úsilí / zřejmě horlivé / o to, aby se „ dařilo “ / a „ daření “ nepadá nikdy samovolně „ z nebe “ (což je hloupoučká, leč rozšířená představa „ ráje “) / způsobilo, že byly zanedbány „ podvyživeny “ jiné oblasti života / vztahy „ duše “ – člověk není jen sestava, souhra kostí a svalů (robot Emilek) / . Pověděno jinak – „ stavba “ v Laodicee nemá „ základ “ a tam, kde se nestaví na patřičném základu / „ skále “ (Mt 7, 24) /, tam se snadno přihodí, že tato stavba „ padá a její pád je veliký “ (Mt 7, 27) /.

V Laodicee se „ nezadařilo “, ale co s tím a jak dál ? Postoj, který má přímou souvislost s „ Tím, kdo je první a poslední “ / Zj 22, 13 /, tedy s tím rozhodujícím v tomto světě, je, že nabízí řešení, východisko / „ ztrhat až chlupy lítají “ mnoho nepřináší / . A proto „ kup si zlato a obleč se do bílého šatu “ / v. 18 / . – Co se tím míní ? Používá – li bible výraz zlato, pak se tím míní, co má hodnotu a co je stálé. A tuto představu vztahuje i na Boha / „ Všemocný sám bude tvým zlatem “ (22, 25) / . – A bílé roucho je „ znamením “ Boží zachraňující přítomnosti / „ v hrobu (Ježíšově) seděl po pravé straně mládenec a měl na sobě bílé roucho “ (Mk 16, 5) / . Pravda obojí je Božím darem, ale s Božími dary se to má tak, že se jich dostane těm, kdo o ně usilují / není to přidělový systém, který pamatuje samozřejmě na všechny / .

A k této nabídce patří i toto upozornění – „ stojím u dveří a tluču...u toho, kdo mi otevře, budu večeřet “ / v.20/ . V tomto případě nestojí u dveří biřic, který přichází, aby zabavil či ztrestal a když nebude otevřeno, vlomí se mocí. Zde stojí Ten, který nabízí. A každý, kdo mu otevře, nebude litovat. Vždyť ona večeře není kulinární záležitostí, ale je společenstvím, nad které v tomto světě není a jež je bezpečím a pomocí před oním Zlým, který se snaží, jak se dá, zotročovat a rozvracet. A podaří – li se mu to, pak člověk přestane být člověkem / Božím dítětem / a stane se z něj politováníhodná figurka.

Co nepřeslechnout o této letošní závěrečné adventní neděli ?

Jedním ze znaků / spíše nemocí / doby je veliký důraz na to vnější a hmatatelné / „ aby to vypadalo “ (udělalo dojem) „, abychom si užili „, / . I když bible nevede k podivinství, takovému způsobu života, který se neraduje z Božích darů v tomto světě a nechce je k dobrému a dobře užívat, jisté je, že z toho vnějšího se může stát břemeno, otrokář / nedobré pečování, před kterým varuje Ježíš („ pečování “ Mt 6, 31) / . Žít „ adventně “ / z adventu a pro advent / znamená soustředit se na a hledat duchovní rozměr života. I v tomto případě platí – kdo hledá / pokorně a upřímně / najde – ať se nám to podaří.

Advent je velikou příležitostí k vysvobození, uzdravení od duchovní chudoby / neduchovního otroctví / . A k tomu dochází všude tam, „ kde se „ otevírají dveře “ . Tomu, kdo přichází s pozváním do společenství, nad které v tomto světě není. K evangelijním příběhům patří ty, které vypráví o společenství s Ježíšem. Chci zmínit tento – o výběřím daní, celníkovi Zacheovi / Lk 19, 1 – 9 / . Jistě nebyl „ veliký boháč “ / Lk 19, 2 / pro poctivost a píli. A jistě „ potřeboval peníze “ proto, aby si užíval. A z této osamocenosti / ke slovu celník tenkrát patřila nenávist okolí / a otročení jej osvobodilo Ježíšovo pozvání, které dostalo podobu společného stolování. I k nám chce Ježíš takto vejít.

Dovolte mi nakonec ocitovat to, co napsal jeden z výrazných svědků naší církve v čase, kdy se naše církev radovala / a možná i opájela / v čase nabyté svobody a svého vzniku po první světové válce pozdější profesor Starého zákona na naší bohoslovecké fakultě Slavomil Daněk ve výkladu tohoto dopisu v Laodicee – „ máme sice konventy a synodu, ale naše církevní shromáždění jsou ve skutečnosti jen valnými hromadami...co uděláme dřív ? založíme stanici a nebo postavíme zeď na hřbitově...popřejeme si zvony či pomůžeme sirotkům ? “ Ať je tedy tento letošní advent proměnou, ke které i toto slovo ukazuje.

Vyznání a chvály:

Ž 75, 8a

Hospodine, Pane náš laskavý a Otče dobrotivý,

Žijeme ve světě nejrůznějších hodnocení, která mají být tím rozhodujícím, co se o celé záležitosti dá výpovědět

Děkujeme, že v tomto světě nejsou jenom hodnocení lidská, ale také a především ta Tvoje, která ukazují, jak se věci mají z pohledu toho, který chce uzdravit a zachránit

Vyznáváme, že nás hodnocení lidská častokrát zaujímají natolik, že zapomínáme na hodnocení Tvá a tak věříme člověčím údajům více než Tvé lásce

Proto se ve svém životě často potácíme a nejsme pomocí a přínosem těm, mezi které jsi nás postavil

A tak před Tebe předstupujeme v pokoře před Tvou tvář a voláme – Pane smiluj se a otevři před námi novou možnost, přijmi prosíme za to náš upřímný dík

chválíme Tě , že tímto světem zní nepřehlušitelně Tvé pozvání na novou, nadějeplnou cestu životem

chválíme Tě, že chceš každého zachránit a ne zatratit

chválíme Tě, že smíme žít v tomto světě, domově, který nám připravila Tvá láska

písně

vstup: Iz 55, 1 - 2

čtení: Zj 3, 14 - 22

před: Ez 16, 8

text: Lk 12, 35

poslání: Mt 9, 12

EZ: 259, 91, 277, 176

DEZ: 651

Výročí :

18.12.

1409 papež Alexander V na podnět pražského arcibiskupa Zbyňka z Hazenburka vyhláší zákaz kázání v kaplích v Čechách, namířeno proti Janu Husovi a Betlémské kapli, Hus tento zákaz nerespektoval

1744 císařovna Marie Terezie vydává rozkaz, že Židé musejí opustit Čechy, Moravu a Slezsko pro údajnou spolupráci s Pruskem

1918 v Praze se usnášejí zástupci česky mluvících reformovaných a lutherských sborů na vytvoření společné církve / do té doby byla v rakouské části monarchie státem vytvořená společná organizace česky a německy mluvících reformovaných a lutherských sborů /, německy mluvící sbory nakonec v roce 1921 vytvořily Německou lutherskou církev / v Čechách, na Moravě a ve Slezsku, která byla po 2. světové válce rozhodnutím státu rozpuštěna /

21.12.

1781 na Vsetíně jsou první ne římskokatolické bohoslužby, vykonal je lutherský farář ze Slovenska Jan Hrdlička

23.12.

1466 Jiří z Poděbrad / „ husitský král “ / je dán papežem Pavlem II do klatby a proti Čechám je vyhlášeno křižácké tažení

1989 ministři zahraničí Jiří Dienstbier a Hans Dietrich Genscher přestřihávají drátěné zátarasy na českoněmecké hranici

24.12.

1420 + Mikuláš z Husi, jeden z příznivců reformace v Čechách, osobně se přimlouval u krále Václava IV za povolení přijímání pod obojí, zúčastnil se ve spolupráci s Janem Žižkou různých vojenských akcí, spolu učinili dotaz universitě, zda je možné ve věcech víry použít síly / odpověď zněla : k obraně ano /